

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การดำเนินนโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลไทย ในช่วงเวลาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2541 ถึง ปีพ.ศ. 2551 และวิเคราะห์ผลกระทบของการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังของรัฐบาลที่มีต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย วิธีการศึกษาใช้วิธีการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงถดถอยโดยใช้เทคนิคโคอินทิเกรชันและเออร์เรอร์คอเรชันตามวิธีของ Johansen และ Juselius ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทศนิยมรายไตรมาสตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปีพ.ศ. 2541 ถึงไตรมาสที่ 4 ปีพ.ศ. 2551

ผลการศึกษาวิเคราะห์การดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาล พบว่ายอดรายจ่ายของรัฐบาลในช่วงที่ทำการศึกษามีเฉลี่ยประมาณ 1.4 ล้านล้านบาท โดยใช้จ่ายส่วนใหญ่ไปในการศึกษาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 19.12 รองลงมาคือด้านเศรษฐกิจคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.49 ทางด้านการจัดเก็บภาษี พบว่ายอดการจัดเก็บภาษีในช่วงที่ทำการศึกษามีเฉลี่ยประมาณ 1.5 ล้านล้านบาท โดยการเก็บส่วนใหญ่ได้จากภาษีมูลค่าเพิ่มคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.26 รองลงมาคือภาษีเงินได้นิติบุคคลคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 28.12 และภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.09 ตามลำดับ ส่วนการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐบาล พบว่ารัฐบาลใช้เครื่องมือทางการเงิน คือการกำหนดการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ การดำเนินการผ่านตลาดการเงิน และหน้าต่างตั้งรับเพื่อควบคุมอัตราดอกเบี้ยให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม โดยอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมในช่วงที่ทำการศึกษามีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 2.88

ผลการวิเคราะห์ผลกระทบของการดำเนินนโยบายการคลังของรัฐบาลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่าเงินรายจ่ายของรัฐบาลส่วนใหญ่มาจากการเก็บภาษี รองลงมาคือเงินคงคลัง และรายได้จากการกู้โดยการออกพันธบัตรตามลำดับ โดยที่ค่าตัวทวีในการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลเท่ากับ 0.07 นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้จ่ายเงินของรัฐบาลมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวเท่ากับ 0.27 ทางด้านการเก็บภาษีของรัฐบาลมีค่าตัวทวีเท่ากับ -4.87 นอกจากนี้ยังพบว่าภาษีของรัฐบาลมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวเท่ากับ 0.41

สำหรับการดำเนินนโยบายการเงินของรัฐบาลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศไทย พบว่าปัจจัยที่เป็นตัวอธิบายปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจตามทฤษฎีฐานเงินมากที่สุดคืออัตราดอกเบี้ยที่ธนาคารกลางคิดจากธนาคารพาณิชย์ รองลงมาคืออัตราดอกเบี้ยที่ให้แก่เงินฝากประจำ อัตราภาษีต่อรายได้ และระดับรายได้ที่แท้จริงตามลำดับ โดยที่ค่าตัวทวีในการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินเท่ากับ 1.10 นอกจากนี้ยังพบว่าปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจมีการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้กลับเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาวโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวเท่ากับ 0.01

This study analyzed the implementation of monetary and fiscal policies of the Thai government during 1998-2008 and the policy impacts on the national economic growth, based on the results of cointegration and error-correction regression techniques after Johansen and Juselius. The secondary data utilized were quarterly time series from the first quarter of 1998 to the fourth quarter of 2008.

The total government spending through the fiscal policy during the studied period was found to be 1,400,000 million bath and spent on educational programs to the greatest extent at 19.12% budget share followed by economic programs at 11.49% share. The total taxation during the same period amounted to about 1,500,000 million bath with value added tax being the main source sharing 31.26%, followed by corporate income tax (28.12%) and personal income tax (13.09%). The monetary policy was implemented through such instrument as reserve requirement, open market operation, and standing facilities to maintain desirable rate of interest which appeared to be 2.88% on the average during the studied period.

The finding on the impacts of fiscal policy on economic growth indicated that the government expenditure was financed principally by tax revenue followed by treasury reserve and borrowing through government bonds. The multiplier value of government spending was found to be 0.07. There existed the adjustment process from short-run deviation to long-run equilibrium of the government spending with coefficient value of the adjustment at 0.27. The government taxation had -4.87 multiplier effects and also exhibited the adjustment process from short-run deviation to long-run equilibrium with the estimated coefficient value of 0.41.

The investigation on the impact of monetary policy on the national economic growth revealed the fundamental explanatory variables of money supply were inter-bank interest rate, fixed deposit interest rate, tax-income ratio, and real income level, in order of importance. The multiplier effect of change in money supply was 1.10. The adjustment process from short-run deviation to long-run equilibrium of the money supply was also existed with the coefficient value of 0.01.